

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑.๑.๑ บทนำ

ในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้า สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยเป็นอย่างมาก เงื่อนไขและสถานการณ์ภายในประเทศปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนนั้นเมื่อต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกก็จะส่งผลให้เกิดเป็นโอกาสหรือความเสี่ยงของประเทศในหลายด้าน จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้จุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่นคง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติฉบับนี้ ประกอบด้วย เป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องบรรลุร่วมกัน รวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทาง และวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้องกัน เพื่อให้บรรลุสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการคือประเทศไทยมั่นคงและยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองลักษณะเชิงโครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนสำคัญของประเทศไทย ได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับในขณะที่คุณภาพคนเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอรวมทั้งประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับกลางและทักษะฝีมือ ในขณะที่ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตโดยรวมต่ำและอาศัยการเพิ่มด้านปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก สัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงมากแต่เศรษฐกิจภายในประเทศมีขนาดเล็กเศรษฐกิจไทยจึงอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพต่ำและขาดการเพิ่มมูลค่าโดยอาศัยองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอและการวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมเป็นไปอย่างล่าช้า สำหรับการดำเนินงานภาครัฐก็ยังมีขาดประสิทธิภาพ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ปัญหาอุปสรรคยังมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ

ระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังมีความล่าช้า ขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำหายนามาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

สำหรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจยังอ่อนแอหลายด้านและจะเป็นความเสี่ยงสำหรับการพัฒนาให้มีความยั่งยืนได้ในระยะยาว โครงสร้างการผลิตของประเทศไทยได้ปรับเปลี่ยนจากฐานเกษตรกรรมไปสู่อุตสาหกรรมที่เน้นการผลิตเพื่อส่งออกโดยอาศัยการลงทุนจากต่างประเทศเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก โดยอาศัยความได้เปรียบด้านปริมาณแรงงานที่เพียงพอและค่าแรงต่ำรวมทั้งมาตรการจูงใจทางภาษีดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ฐานการผลิตอุตสาหกรรมที่พัฒนาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันต้องพึ่งพิงเทคโนโลยีจากต่างประเทศเป็นหลักโดยที่การถ่ายทอดเทคโนโลยีไม่ประสบความสำเร็จส่วนหนึ่งเป็นเพราะการพัฒนากำลังคนเพื่ออุตสาหกรรมและเทคโนโลยีและองค์ความรู้ไม่มีความพร้อม การขยายฐานอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมจึงอาศัยความได้เปรียบด้านแรงงานค่าแรงขั้นต่ำ ความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากร และความหละหลวมหรือช่องโหว่ด้านกฎระเบียบรวมทั้งมาตรฐานต่างๆ เป็นปัจจัยหลักในการผลิตและการบริการต้นทุนต่ำ การแข่งขันของประเทศไทยในตลาดโลกจึงอาศัยการแข่งขันด้านราคาเป็นอำนาจต่อรองหลักเพื่อสร้างรายได้จากการส่งออก

ขณะที่ภาคการเกษตรมีผลิตภาพการผลิตต่ำ การนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพยังมีน้อย ผลผลิตการเกษตรต้องขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศเป็นหลัก การแก้ปัญหาภาคเกษตรมักดำเนินการด้วยมาตรการระยะสั้นและบิดเบือนกลไกตลาด ยิ่งเมื่อประกอบกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ผันผวนรุนแรงขึ้นและประเทศไทยยังขาดระบบการบริหารจัดการน้ำ ประเทศไทยจึงเผชิญกับความท้าทายในการที่จะสร้างฐานเศรษฐกิจชีวภาพ (bio-bases) และการรักษาฐานการส่งออกอาหารที่สำคัญของโลก รวมถึงมีความเสี่ยงในเรื่องความมั่นคงด้านอาหารในประเทศเองทั้งในเรื่องการมีปริมาณที่เพียงพอและการมีระดับที่สามารถเข้าถึงได้สำหรับประชาชนทุกกลุ่ม

สำหรับภาคบริการซึ่งเป็นรายได้ที่มีความสำคัญมากขึ้นตามลำดับสำหรับประเทศไทยนั้นยังอาศัยฐานบริการดั้งเดิมเป็นหลักโดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยว โดยที่สาขาการท่องเที่ยวเองก็ยังมีแนวโน้มปริมาณแต่ขาดคุณภาพและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆอย่างต่อเนื่อง แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมลงขณะที่ยังขาดการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาบริการใหม่ๆที่จะเป็นฐานรายได้ใหม่ๆที่จะมีความสำคัญมากขึ้นสำหรับประเทศไทยภายใต้บริบทประชาคมอาเซียนและท่ามกลางแรงกดดันรอบด้านที่ประเทศไทยจะต้องปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่ฐานบริการมากขึ้น การเตรียมกำลังคนสำหรับสนับสนุนบริการใหม่ๆยังขาดความพร้อม รวมถึงยังต้องยกระดับมาตรฐานการบริการให้เป็นแบรนด์ที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย ฐานบริการใหม่ๆที่สำคัญสำหรับอนาคตประเทศไทย ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางบริการด้านสุขภาพ การให้บริการการศึกษานานาชาติ การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านรวมถึงการเป็นศูนย์กลางประชุมนานาชาติ การเป็นผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ การเป็นที่ตั้งของบริษัทแม่หรือศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค และบริการด้านการเงิน เป็นต้น

นอกจากสถานการณ์และสภาพแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันทั้งที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อน และแนวโน้มบริบทและเงื่อนไขการพัฒนาภายนอกประเทศดังกล่าว ประเทศไทยยังจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงและความท้าทายที่เป็นแนวโน้มในระยะยาวหลายประการที่สำคัญ อันประกอบด้วย

ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศ ได้แก่ (๑) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๑๕-๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนใน

วัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่าย การลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคม และคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ (๒) ข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน (๓) ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆที่มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และ (๔) ความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

สำหรับเงื่อนไขภายนอกที่สำคัญและท้าทายต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ในระยะ ๒๐ ปี ข้างหน้าที่สำคัญๆได้แก่ (๑) กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและความท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ (๒) การรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย (๓) การเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆแต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแข่งขันแรงงานและเงินทุน (๔) เทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจะกระทบกับธุรกิจและการดำรงชีวิตของคน (๕) ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น และกดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น (๖) น้ำมันมีปริมาณลดลง ราคาแพงขึ้น และการผลิตพืชพลังงานทดแทนจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารโลก (๗) ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องและมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๘) การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีและระบอบประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนที่มีความเข้มข้นมากขึ้น

๑.๑.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข ภายใต้อันตรายของเศรษฐกิจพอเพียง”

๑.๑.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกันและเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุนโยบาย “ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ” ที่ต้องการให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ยุทธศาสตร์ชาติจึงประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑.๒.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๑.๒.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สคช.ได้จัดทำขึ้น ประเทศเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๓ เป้าหมาย

- การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
- การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๑.๒.๔ แนวทางการพัฒนา

๑. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา
- การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน
- การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล
- การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน
- การปรับโครงสร้างการผลิต

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมี

คุณภาพ

- การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

- การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง
- การพัฒนาด้านสุขภาพ
- การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย

๓. การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

- การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ
- การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก
- การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร
- การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค

๔. การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

- การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง
- การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน
- การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

๕. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว
- การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว
- การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ
- การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

๖. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ
- การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป
- การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม
- การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่ภาคกลาง

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และ มาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา

ภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แนวคิดและหลักการ

๑. ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศควบคู่กับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนาและหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์ และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๒. หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพ และโอกาสของพื้นที่ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีแนวทางในการพัฒนาทั้งทางด้านอุตสาหกรรม เกษตร ท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การบริการ และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ และโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาศักยภาพคน สังคม และชุมชนให้มีคุณภาพ มีธรรมาภิบาล โดยมีแนวทางในการพัฒนาทั้งทางการศึกษา สุขภาวะ สถาบันครอบครัว ชุมชน และสังคม และพัฒนาศักยภาพของชุมชน และท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนตามแนวเส้นทางเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งแนวเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ บริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วมและเกื้อกูลกัน

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

๑. ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างเข้มข้นเพื่อเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมอาหาร การแปรรูปการเกษตร และประมง และอุตสาหกรรมเหล็กต้นน้ำ ซึ่งเป็นแหล่งจ้างงานที่โดดเด่น

๒. ภาคเกษตรกรรมและการท่องเที่ยวยังมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๓. การขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจทำให้เกิดปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งมีแหล่งกำเนิดจากภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคครัวเรือนโดยเฉพาะน้ำเสียของแม่น้ำสายหลักและขยะ

๔. ความท้าทายต่อการพัฒนาอันเนื่องมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของเมืองและแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทย

๑.๓.๒ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

วิสัยทัศน์

ฐานเพื่อการลงทุนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม อาหาร และการท่องเที่ยว

พันธกิจ

๑. สร้างและฟื้นฟูทุนธรรมชาติและทรัพยากรน้ำ เพื่อเป็นฐานในการลงทุนทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และการท่องเที่ยว
๒. เพิ่มผลผลิตด้านการเกษตรและส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพปลอดภัยและได้มาตรฐาน
๔. สร้างระบบเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่เศรษฐกิจ และการค้าชายแดน
๕. ลดปัญหาความรุนแรงปัญหาการกีดเซาะชายฝั่ง

เป้าประสงค์

๑. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงและสนับสนุนการค้าและการลงทุน
๒. ทรัพยากรสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น
๓. สินค้าเกษตรมีคุณภาพปลอดภัย และได้มาตรฐานสากล
๔. รายได้จากการท่องเที่ยวสินค้า และบริการเพิ่มขึ้น
๕. จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
๖. การกีดเซาะชายฝั่งทะเลได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่
๗. ผู้ปฏิบัติงานการจัดการชายะมีความรู้ ความสามารถในการจัดการชายะชุมชน
๘. สินค้าอุตสาหกรรมสามารถแข่งขันได้และมีมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดผลสำเร็จหลัก (Key Performance Indicators : KPI) ที่ตอบสนองต่อประเด็นความท้าทาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPCP)
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
๓. ร้อยละของแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP
๔. จำนวนปะการังเทียมที่ทิ้งลงในทะเล (แท่ง)
๕. ระยะทางการกีดเซาะชายฝั่งทะเล (กิโลเมตร)
๖. ลดระดับความรุนแรงพื้นที่ที่มีการระบาดของศัตรูมะพร้าว

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างต้นทุนทางทรัพยากรเพื่อการลงทุน

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการผลิตที่เชื่อมโยงการค้าและการลงทุน

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ บริหารจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำให้คงความอุดมสมบูรณ์

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ พัฒนาระบบการผลิตและการจัดการสินค้าด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว การค้า และพื้นที่เศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ เพิ่มศักยภาพทางการค้า การท่องเที่ยว และเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ สร้างความสัมพันธ์ทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ ส่งเสริมการบริหารจัดการพลังงานและสิ่งแวดล้อมชุมชนสีเขียวเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตามวิถีท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๒.๔ พัฒนาศักยภาพด้านการตลาด การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๒.๕ พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๒.๖ พัฒนาศักยภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ พัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม (Innovation) และแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative economy) อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการแข่งขันของอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ สร้างความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบการ และสร้างโอกาสในการค้าการลงทุน

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สัมผัส มะพร้าวที่หนึ่งของโลก ประตูก้าด่านสิงขร สังคมผาสุก

พันธกิจ

๑. พัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัด
๒. ผลักดันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มีความสามารถในการแข่งขันการผลิต การแปรรูป สัมผัส มะพร้าว และสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก
๓. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวด้านสิงขร และอาเซียน
๔. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นสังคมที่มีความมั่นคงและมีคุณภาพตามวิถีและภูมิปัญญาไทย
๕. สร้างความสมดุลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว
๒. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคเกษตรและอุตสาหกรรม
๓. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าชายแดน
๔. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความมั่นคงทางสังคมให้ทั่วถึง รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความมั่นคงบริเวณชายแดน
๕. เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดสู่นานาชาติ

กลยุทธ์

- ๑.๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดให้มีคุณภาพ
- ๑.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก สินค้าและความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว
- ๑.๓ พัฒนาบุคลากร สินค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- ๑.๔ เสริมสร้างระบบข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ และการตลาดด้านการท่องเที่ยว

๒. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านการผลิตและแปรรูปสับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

กลยุทธ์

- ๒.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าวและสินค้าเกษตรเพื่อการบริโภคและส่งออก
- ๒.๒ พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สับปะรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐานสากลเพื่อการบริโภคและการส่งออก
- ๒.๓ สร้างเสริมและพัฒนาระบบการผลิตเกษตรอินทรีย์
- ๒.๔ ส่งเสริมการบริหารจัดการที่สร้างความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งองค์กรภาคเกษตรกร
- ๒.๕ ส่งเสริมการศึกษาวิจัยและสร้างนวัตกรรมระบบการผลิตการแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตร และเสริมสร้างกระบวนการจัดการความรู้สู่เกษตรกร

๓. ส่งเสริมและพัฒนาค้า การลงทุน การท่องเที่ยวด้านสิงขร และอาเซียน

กลยุทธ์

- ๓.๑ ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- ๓.๒ เสริมสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน / องค์กรในอาเซียน
- ๓.๓ ส่งเสริมการเปิดตลาด และพัฒนาความร่วมมือทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ

๔. เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีมัชฌิมพัฒนาไทย

กลยุทธ์

- ๔.๑ เสริมสร้างสังคมแห่งการมีสุขภาวะที่ดี
- ๔.๒ ยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้ได้มาตรฐานสูงตามมาตรฐานการศึกษา เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๔.๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น และเครือข่ายประชาชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๔.๔ เพิ่มขีดความสามารถและสร้างเครือข่ายประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหาสังคม อาชญากรรมยาเสพติด และการค้ามนุษย์
- ๔.๕ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔.๖ เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยบริเวณชายแดน พื้นที่ตอนใน ชายฝั่งทะเล และเกาะ

๔.๗ เสริมสร้างการป้องกันและลดอุบัติเหตุในการคมนาคม

๕. เสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุล

กลยุทธ์

๕.๑ สร้างเสริมการอนุรักษ์ รักษา ป่าไม้ ทรัพยากรป่าไม้และป่าชายเลน

๕.๒ เสริมสร้างระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติชายฝั่งทะเล

๕.๓ ลดปริมาณขยะและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะ และของเสียอันตราย

๕.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน และการอนุรักษ์พลังงาน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาส่งเสริมรายได้และการผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และสาธารณูปโภค

๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของอำเภอปรางค์บุรี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ทำอำเภอปรางค์บุรีให้เหมาะสมแก่การเป็นเมืองท่องเที่ยวของครอบครัวและสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาให้อำเภอที่ผลิตสับปะรดได้ทั้งคุณภาพและปริมาณที่ดีของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพและปริมาณที่ได้มาตรฐานสากล เป็นอาหารปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่ให้ออมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาสังคมพร้อมยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ได้รับความ สะดวกสบายปลอดภัยและเป็นสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐให้มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

เป็นตำบลน่าอยู่ คู่แหล่งท่องเที่ยวสวยงาม ชาวปากน้ำปราณมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ
๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน
๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมือง - การบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวให้คงอยู่อย่างยั่งยืน
๒. โครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน
๓. เพื่อยกระดับรายได้และความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชน
๔. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และอนุรักษ์ ฟื้นฟู สิ่งแวดล้อม
๕. เพื่อส่งเสริมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
๖. บริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลง
๔. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๕. ระดับความสำเร็จของโครงการเกี่ยวกับการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมท้องถิ่น
๖. ค่าเฉลี่ย CORE TEAM ในแต่ละด้านไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๐

๒.๕ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ

กลยุทธ์

- พัฒนาสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว
- พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- พัฒนาชุมชนเพื่อการอนุรักษ์และการรักษาแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์

- ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุง รักษาถนน สะพาน ทางเท้าและท่อระบายน้ำ
- ส่งเสริมระบบสาธารณูปโภค
- การจัดการจราจรและการขนส่งภายใน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน

กลยุทธ์

- ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน
- พัฒนาส่งเสริมการเกษตร และการปศุสัตว์
- ส่งเสริมการเกษตรตามแนวพระราชดำริ
- พัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

- พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตเกี่ยวกับสาธารณสุข
- ป้องกันและบรรเทาภัยให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด
- อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- การจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย
- ป้องกันและบรรเทาภัยการควบคุมโรค

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

กลยุทธ์

- ปรับปรุงและพัฒนาระบบการศึกษา
- บำรุง รักษาศาสนา และอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม
- ส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมือง - การบริหาร

กลยุทธ์

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่น
- ส่งเสริมความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ และสร้างความสมานฉันท์
- พัฒนาความรู้ ความสามารถ สมรรถนะ ของบุคลากรให้ได้มาตรฐาน
- ปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดเก็บรายได้ของ อบต.
- พัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ
- พัฒนาปรับปรุงสถานที่ การปฏิบัติงาน และจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ

๒.๕ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ คือ ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ คือ **“เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามเชิงคุณภาพและยั่งยืน”**

ด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์ องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ มีแนวเขตด้านทิศตะวันออกติดกับทะเลอ่าวไทย มีแนวชายหาดยาวประมาณ ๘ กิโลเมตร ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณมีความพร้อมในการส่งเสริมพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดการลงทุนสร้างโรงแรม - รีสอร์ท

และการประกอบการด้านการท่องเที่ยวประเภทอื่นอีกมากมาย ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนมีอาชีพที่หลากหลาย โดยไม่ต้องเคลื่อนย้ายแรงงานไปประกอบอาชีพนอกเขตพื้นที่ ทำให้ประชาชนมีสำนึกรักบ้านเกิด ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้เกิดความมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนต่อไป

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑.๑ การพัฒนาด้านท่องเที่ยว

ขอบข่ายปริมาณของปัญหา

- แหล่งท่องเที่ยวขาดการพัฒนา ขาดมาตรการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- ขาดการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

พื้นที่เป้าหมาย

- ๕ หมู่บ้าน ในเขต อบต.ปากน้ำปราณ

กลุ่มเป้าหมาย

- ประชาชนทั้ง ๕ หมู่บ้าน
- ผู้ประกอบกิจการโรงแรม-รีสอร์ท
- นักท่องเที่ยว

ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดในอนาคต

- ปัญหาการขาดการบริหารจัดการที่ดีในการส่งเสริมการท่องเที่ยว อาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวลดลง

๓.๑.๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ขอบข่ายปริมาณของปัญหา

- ถนนในหมู่บ้านยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ
- ในช่วงฤดูฝนเกิดน้ำท่วมฉับพลัน
- เส้นทางสัญจรในเขต อบต. ค่อนข้างมีดเปลี่ยว ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเดินทาง
- ไม่สามารถรู้แนวเขตที่สาธารณะของหมู่บ้านที่แน่นอน
- ไฟรยทางสาธารณะยังมีไม่ถึง
- ขาดการปรับปรุงเครื่องขยายเสียงประจำหมู่บ้าน

พื้นที่เป้าหมาย

- ๕ หมู่บ้าน ในเขต อบต.ปากน้ำปราณ

กลุ่มเป้าหมาย

- ประชาชนทั้ง ๕ หมู่บ้าน
- นักท่องเที่ยว
- ผู้คนที่เดินทางสัญจรเข้ามาในเขต อบต.ปากน้ำปราณ

ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดในอนาคต

- การบังคับใช้กฎหมายผังเมืองไม่ได้ผลเต็มที่ เพราะประชาชนไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร

๓.๑.๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน

ขอบข่ายปริมาณของปัญหา

- เกษตรกรขาดความรู้ ขาดเงินทุน ขาดการรวมกลุ่ม ต้นทุนการผลิตสูง ราคา ผลผลิตไม่แน่นอน
- ปัญหาดินและน้ำเสื่อมคุณภาพ ขาดแคลนน้ำในการเกษตร
- ขาดเทคโนโลยีในการผลิต ขาดแคลนพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพ
- ปัญหาการใช้สารเคมี สารปฏิชีวนะ ทำให้มีสารตกค้างในผลผลิตเป็นปัญหาด้านการเกษตร
- เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มในการผลิต ขาดความรู้ด้านบัญชี ขาดความรู้ในการบริหารจัดการ

พื้นที่เป้าหมาย

- ๕ หมู่บ้านในเขต อบต.ปากน้ำปราณ

กลุ่มเป้าหมาย

- กลุ่มเกษตรกรในเขต อบต.ปากน้ำปราณ
- ผู้ประกอบการโรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหาร

ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดในอนาคต

- จะขาดน้ำในการเกษตรและปศุสัตว์
- ปริมาณสัตว์น้ำลดลง ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

๓.๑.๔ การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ขอบข่ายปริมาณของปัญหา

- ประชาชนทั่วไปขาดการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ขาดการบริโภคอาหารที่ถูกต้อง และขาดการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ดี
- ประชาชนขาดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพอนามัย
- ปัญหาการใช้สารเคมีในการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง ทำให้ดินและน้ำเสื่อมคุณภาพ
- ปัญหาขยะสิ่งปฏิกูล น้ำเสีย และมลภาวะเป็นพิษ
- ปัญหาการจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย

พื้นที่เป้าหมาย

- ๕ หมู่บ้าน ในเขต อบต.ปากน้ำปราณ
- วนอุทยาน ๒ แห่ง

กลุ่มเป้าหมาย

- เกษตรกรในเขต อบต.ปากน้ำปราณ
- ประชาชนทุกหมู่บ้านในเขต อบต.ปากน้ำปราณ

ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดในอนาคต

- ยังคงมีการใช้สารเคมีในการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง ทำให้ดินและน้ำเสื่อมคุณภาพ

๓.๑.๕ การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ขอบข่ายปริมาณของปัญหา

- ประชาชน เยาวชนส่วนใหญ่มีแนวโน้มจะมีค่านิยมด้านวัตถุมากกว่าความดีงามทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม
- การใช้หลักธรรมคำสั่งสอนในทางศาสนา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพ ของเยาวชน และประชาชนลดน้อยลง
- ประชาชน เยาวชน มักจะรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติโดยง่าย ปราศจากการพิจารณาไตร่ตรอง

พื้นที่เป้าหมาย

- ๕ หมู่บ้านในเขต อบต.ปากน้ำปรมาณ

กลุ่มเป้าหมาย

- ประชาชนทั้ง ๕ หมู่บ้าน
- โรงเรียนประถมศึกษา ๒ โรงเรียน

ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดในอนาคต

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ต่ำกว่าวิชาอื่นๆ

๓.๑.๖ การพัฒนาด้านการเมือง – การบริหาร

ขอบข่ายปริมาณของปัญหา

- ปัญหาประชาชนขาดระเบียบวินัย และไม่เคารพกฎหมาย
- การขาดความร่วมมือจากประชาชนในทางการเมือง
- ปัญหาการจัดเก็บรายได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย
- ปัญหาการบริการประชาชนไม่ดีเท่าที่ควร
- ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกิจกรรมของ อบต.
- ประชาชนยังขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้กฎหมายในชีวิตประจำวัน

พื้นที่เป้าหมาย

- ๕ หมู่บ้านในเขต อบต.ปากน้ำปรมาณ

กลุ่มเป้าหมาย

- ประชาชนใน ๕ หมู่บ้าน
- อบต.ปากน้ำปรมาณ

ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดในอนาคต

- อุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนนเพิ่มมากขึ้น
- การเมืองมีการแข่งขันกันรุนแรงมากขึ้น
- ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

จุดแข็ง (Strengths)

๑. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม และเงียบสงบ เช่น วนอุทยานปราณบุรี วนอุทยานท้าวโกษา (เขากะโหลก), ศาลเจ้าแม่ทับทิมทอง, หาดเขากะโหลก และ ศูนย์เรียนรู้ระบบนิเวศป่าชายเลน สิรินาถราชินี
๒. มีอาหารทะเลสด ๆ และอาหารทะเลแปรรูป เช่น หมึกแดดเดียว, กุ้งแห้ง
๓. มีที่พัก (โรงแรม-รีสอร์ท) ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดดเด่นและสวยงาม
๔. ผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ มะม่วง สับปะรด มะพร้าว และสัตว์น้ำทางทะเล
๕. เป็นตำบลที่ประชาชนอยู่กันอย่างสงบสุข มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินค่อนข้างสูง เป็นผลดีต่อการส่งเสริมการลงทุนและการท่องเที่ยว

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. ประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการดูแลสุขภาพอนามัยและการศึกษาเท่าที่ควร
๒. เส้นทางคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยวขรุขระไม่สะดวก เป็นอุปสรรคในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. น้ำไม่เพียงพอในการอุปโภค บริโภค การเกษตร และการท่องเที่ยวในอนาคต
๔. แหล่งท่องเที่ยวขาดการประชาสัมพันธ์ ขาดการพัฒนา และขาดการบริหารจัดการที่ดีในการท่องเที่ยว อาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวลดน้อยลง หากไม่ได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น
๕. เกษตรกรขาดการวางแผนที่ดีในการผลิต ขาดการรวมกลุ่มและใช้เครื่องมือไม่เหมาะสมกับกิจกรรมที่ทำ
๖. ไฟแสงสว่างรายทางยังไม่เพียงพอต่อความปลอดภัยในเวลากลางคืน
๗. มีการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ (ทุ่งเลี้ยงสัตว์ และชายหาด) จากประชาชนในพื้นที่

โอกาส (Opportunities)

๑. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๒. รัฐบาลมีการจัดสรรเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. รัฐบาลมีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ เช่น ชุมชนพอเพียง โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีการแปรรูปเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรเพิ่มมากขึ้น

อุปสรรค (Threats)

๑. มิงบประมาณไม่เพียงพอในการพัฒนา
๒. ปัญหาน้ำเสีย (เนื่องจากการไม่มีการกำจัดน้ำเสียที่ถูกต้อง)
๓. ปัญหาน้ำท่วมขัง
๔. ปัญหาภัยแล้ง
๕. ปัญหาด้านยาเสพติด
๖. ปัญหาवादภัย (ลมพายุ)